

A pipacsoknál

Mintha köszönnének a pipacsok
 az autóút mentén.
 Igen, az ő hajlékuk itt van.
 Ahol átsuhan, átrobog mindenki.
 Perc-töredékre.
 Aranymorzsa napfény.
 Rojtos-vörös a felhő. Ég az ég.
 Figyel a kék csend.
 Nemsoká fekete.
 Talán egy angyal
 láthatatlan karddal utat vág innen.
 Panelföldrésztől panelföldrészre.

Esemény

Odafenn a körfolyosó csendjét
 mesebeli tűzfal határolja.
 Lámpa piszkos fénye a lépcsőházban.
 Kopott lépcsőfok.
 Hány korszak léptei koptatták?
 Majd berobban a pirosító ünnep!
 Kitágul felfelé, mint égi,
 ismeretlen tölcser.

Németh Zoltán

Fáraók

PERIBSZEN

Egy üres jel csókolta meg,
 Semmit sem vett észre belőle.

Szeretetgolyókkal
 Felrakott markolatú
 Húspuha kést
 Vágott bele.

Atombomba nyers szívből,
Amely a boldogság perceiben
Jézussal szórja tele a földet.

Jézus, a legpuhább bilincs.

Amon, a pamutkés.

Bangladesben pedig vastag téli bundát varrnak
Az északi fehér embernek.

HÓR SZA

Posztószemek az arcon.
Vattakönny csurog.
A hang nyál a száj szélén.
A csap berozsdásodott hátamon
Összeismerkedni a koporsóval
A testet megtanítja az emlékezet fájni
Akkor is, ha.
A sírból szólnak
Nyers fáslihangon.

HASZEHEM

Ők a laposférget tanítják
Információtárolásra a doboziskolában,
És a katicabogár pöttyein keresztül
Kommunikálnak az ellenséggel,
Amely elérhetetlen,
De a sivatag homokja megőrzi.

A hátára fekszik a laposféreg,
Apró lábaival gépel az oxigénmolekulák oldalára,
Amelyet az egyiptomi kaptárméh nyel le,
emberi hanggá alakítja szárnymozgásaival,
És az írkokok lejegyzik.

Így tudunk élni
Örökkévalóságig.

NOFERKASZOKAR

Viharhomokot kevertünk
A szárnyhomokba.

Virágzó növényekkel
Háziasítani
Repülő madarakat.

Mézzel összetapasztani
Az eget
A földdel
És a csillagokkal.

És
Megpróbálunk
Adatokat is tüszszenteni neked.

A boldogság címeres adatait.

I. TETI

Az arcára rávarrtak egy terítőt, arcnak.

A lábára rászögelték egy gerendát, lábnak.

Kis szívét szervkereskedők operálták át
A sivatagban, hogy változzon oázissá.

Vagy ha nem, legalább sakállá.

Hartay Csaba

Ott kényelmes

Miért keltetek fel ennyire korán?
A halottak sem bírnak aludni.
Ott ülnek a sírköveken mind.
Lelőkik, összetörnek a mécsesek.
A borostyán rajtatok is túl.
Az emlékezésnek nincs évszáma.
A fájdalomnak nincs dátuma.
Korábban feküdtetek le.
Meséljétek a kényelem rögeiről.
A rögeszméitekről. Hol a törött
gondolat, az utolsó kilégzés?
Annak a párája melyik mennyezeten.
Van-e nálatok feljebb?